

In dankbare herinnering aan

**JOHANNA FEMIA
HARLEMAN - KAMPERMAN**

weduwe van

JOHANNES GERARDUS HARLEMAN

Geboren 29 juli 1932 te Voorst. Na liefdevol te zijn verzorgd in het M.S.T. overleed ze op 15 juli 1995.

Het leven van mama werd in feite beheerst door een gedachte; hoe maak ik het een ander zo goed mogelijk naar de zin.

Ze was het levende bewijs van de moeder die zichzelf volledig weg kon cijferen en al haar energie richtte op de medemens.

Binnen het gezin werd ze op die manier een lieve, zorgzame spil waar alles om draaide.

Als wij thuiskwamen uit school dan stond er een kopje thee, had Annet nachtdienst, dan had mama ook een zware nacht. Moest Ton voor z'n vakantiebaantje als krantenbezorger om 05.00 uur op? Mama was er ook, smeerde een boterham en zwaaide zoonlief uit.

Je kon op haar bouwen. Een lieve, zorgzame vrouw die een geweldige energie uitstraalde.

Na het overlijden van papa, in feite nog volop bezig met het rouwproces, werd je plotsklaps geconfronteerd met de mededeling van de arts; „U hebt kanker”. Vanaf dat moment streed je een ongelijke strijd. Onder het motto: „maar mij krijgen ze nog zo maar niet klein”, ging je ook deze uitdaging energiek te lijf. Je vocht met alles wat je in je had. Voor jezelf, voor de kinderen en voor de kleinkinderen.

In al die jaren ging je gezondheid steeds iets verder achteruit, maar steeds weer vond je de energie om vooruit te blijven kijken.

Mam, je was een fantastische moeder en een lieve oma. Zeker weten dat jij in de „omahemel” komt.

Rust maar lekker uit.

Wij danken iedereen voor de getoonde belangstelling en voor de steun die mama gedurende haar ziekte heeft ontvangen.

Ton, Nancy, Rozanne, Luuk.
Annet, Gerard, Rianne.

Enschede, 19 juli 1995